

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 3 ft — kr
 Hat hónap 2 ft 50 kr.
 Három hónap 1 ft 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

H I R D E T É S E K:

Négyhasos petit-sor egyszeri közlésért 7 ft.
 kétszeriért 6 kr, többszoriért 5 ft. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:

minden négyhasos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-írdák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

.. Kéziratok vissza nem adtnak. ..

Megjelen: hetenként egyszer.

→→→ vacárnap reggel. →→→

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takaré- és Hitelintézetek épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Nőnevelésünk érdeké- ben.

A magyar kultúra egy felette fontos intézménye érdekében emelte fel zászlóját a „Bars“ folyó évi 22-ik száma, midőn e város és vidéke figyelmét egy felállítandó polgári leányiskola létesítésére hívta fel.

Egy oly intelligens közönséggel bír a város, mint Léva, mely egy messze kiterjedő vidék ipari és kereskedelmi központja, méltán jogot tarthat arra, hogy vidéke szellemi központjává is legyen. Főgimnáziuma, tanítóképződjé gondoskodik róla, hogy azok is kielégíthessék tudományozomjukat, kik a tudományos pályák felé törekednek, ámde ez intézetek csak a fiúk kiképzetéséről gondoskodik, míg a leány-növendékek magasabb, vagy legalább a mai társadalmi viszonyoknak megfelelő kiképzetéséről egyáltalában gondoskodva nincs.

A leányok nevelésére általában kevés gond van fordítva hazánkban s csak alig pár éve anna, hogy elég van téve azon szülők igényének, kik leányaiknak az elemi ismereteket túlhaladó nevelést óhajtanak adni. Ha ezzel szemben figyelembe vesszük a férfiak kiképzetésére szolgáló magasabb tanintézetek számát, azok magas színvonalát, önként felmerül a kérdés, szabad-e, jogos-e leányaink nevelését a jövőben is annyi közönytől nézünk?!

Ma már minden művelt embernek be kell látnia, hogy a nő kedélyileg, értelmileg oly művelt legyen, mint férje, mert a mai kor művelt férfiak csak oly művelt nő körében találhatja fel boldogságát, fáradsalmi után csak oly művelt nő társaságában találhat nyugalmat, ki férjéhez fel tud emelkedni, ki örömet, bánatát meg tudja osztani, érteni.

A magyar nő eszménye oly fen-

ségesen lebeg előttünk, hogy durván sérténénk meg ős anyáink emlékét, ha nem gondoskodnánk arról, hogy a rohamosan haladó művelődés áldásait nőink is élvezhessék, mert kell, hogy a magyar nő műveltség tekintetében se maradjon a már művelt nemzetek női mögött, mert kell, hogy a magyar nő, a magyar anya a jövőben is büszkeségünk legyen.

A közelmúlt években azonban csak egyes kiválóak részére voltak nyitva a nevelő-intézetek, mert többnyire magánosok kezében voltak az intézetek, kik dúsán fizették meg azt az alanizsnát, mely ma már közös kincse szegénynek, gazdagnak, mert hisz kincs a tudomány, kincs a lélek műveltsége.

Az utóbbi két évtized alatt maga az állam vette kezébe a leányok magasabb kiképzetésének ügyét s tere- mes áldozatokkal emelte egymás után a polgári leányiskolákat, mint az elemi iskolák felett álló magasabb leánynevelő-intézeteket.

E nem éppen találó cím után méltán kérhető a szíves olvasó, ki ez iskola szervezetével még nem ismerős, hogy hát tulajdonképen mi is az a polgári leányiskola?

Sokan a nagyon is demokratikus hangzású cím után rem sok bizalommal voltak a polgári leányiskolák irányában, de hát a cím még nem teszi az iskolát s iskolánk inkább a polgári fiúiskolákkal való rokonságából kapta címét, mely erre inkább ráillik, mint a leányiskolára.

Talán jobb színben mutathatom be iskolánkat, ha megkísérlem annak célját röviden vázolni.

A polgári leányiskolának, mint az elemi népiskola felett álló magasabb leányiskolának célja nőinknek oly társadalmi műveltséget nyújtani, mely mai társadalmi viszonyaink között elengedhetlen, de más részt nyújtja azon

ismereteket, melyre a nőnek, mint feleségnek, háziasszonynak szüksége van. De a polgári leányiskola előkészítő, tovább képző iskola is egyszersmind azon nők részére, kik ez uton szerzett ismereteik alapján kívánják jövőjüket biztosítani, mert míg egyrészt a négy osztály elvégzése a női hivatás betöltésére képesíti nőinket, másrészt utat nyit azok részére, kik a tanítónőkép-zőkben, a női kereskedelmi szaktanfo-lyamokban — a nők részére újabban nyitott kereskedői pályán — kívánják folytatni tanulmányaikat, vagy postai, távirtdai alkalmazottak óhajtanak alkalmaztatni, szóval a polgári leányiskola a felsőbb leányiskolák mellett az az intézet, mely az általános műveltség nyújtása mellett, egyszersmind képe-síti, vagy előkészíti nőinket mindazon pályákra, melyek a nők számára nyitva állanak.

Ilyen az az intézet tehát, melynek érdekében a „Bars“ szót emelt, mely intézet megvalósítása minden mű-veltség ember pártolására méltán számit-hat s melyre Léva város intelligens közönsége jogot formálhat, mert ez az intézet itt nemcsak közművelődési té-nyező, de a magyar hazafias kultúra egyik hatalmas támasza, terjesztője is lesz azon földrajzi helyzeténél fogva, mely helyzet kiválóan fontos helyet jelöl ki Lévának a magyar közműve-lődés terjesztésére.

Városházunk.

A téli hónapok alatt e hírlap hasábjain egy cikksorozat jelent meg, mely első sorban a városi hatósági szervezet hiányai-val foglalkozik; majd rámutat: a város fejlő-désére zsi-bba-ztólóg ható némely ténykörülményre s végül nagy szorgalom és sok tanulmányra valló összeállításban egy ható-sági szervezet-tervezetet közöl, mely hivatva lenne hosszú időre keretét képezni városi hatóságunk belső szervezetének s mely a

fejlődő kor magasabb igényeinek is meg-felelne.

Kétségtelen és abban mindnyájan egyet-értünk, hogy városi hatóságunk szerveze-tét rekonstruálnunk kell, hacsak városunk fejlődését megakasztani nem kívánjuk, a mi pedig egyenlő volna: lemondani városunk kecsesítő jövőjéről.

A közölt tervezetet tehát tanácskozá-s alapjául elfogadhatjuk, — abból azt, a mi még ez idő szerint fölösleges, kihagyhatjuk, módosíthatjuk s az esetleges hiányokat pó-tolhatjuk.

Kétségtelen azonban az is, hogy bármi-nemű fejlődőtebb hatósági szervezet meg-alkotása és életbeletetése igen nagy aka-dályba ütközik abban, hogy városházunk helyiségei a jelenleginél nagyobb apparátust befogadni nem képesek, — sőt a jelenlegi szennyelvezet is már oly összezsúfolva kény-telen működni, hogy a tevékenységben egy-mást inkább akadályozza, mint elősegíti. — Mielőtt tehát a szervezéshez hozzáfognánk s illetve azt életbeletetnénk, mindenek-előtt hivatalos helyiségekről kell gondoskod-nunk, nehogy a gépezet megakadjon.

A jelenlegi városháza- és melléképü-leteinek kellő átalakítása által — igaz — talán rövid időre, a legelőtebb szükségleten segíteni lehetne, mert kombinációba lehetne venni esetleg egyes bérhelyiségeket is, a hol egyik-másik hivatalt elhelyezni lehetne, — ez azonban csak ideig-óráig segítene a bajon s e mellett oly költséges volna, hogy ha figyelembe vesszük az ezen esetben megszűnendő bérösszegeket, — úgy ez volna a kérdés legköltségesebb s e mellett legkevesebb kielégítő megoldása.

Az új városház kiépítését, illetőleg legalább egy szárnyhál leendő kiegészíté-sét tehát már hosszabb ideig el nem mulaszt-hatjuk, — sőt ennek létesítéseig a végleges hatósági szervezet megalkotásáról is le kell mondanunk s a mit a legközelebbi tisztuji-tás alkalmából e tekintetben tehetünk, csak annyiból állhat, hogy a legszükségesebb keretet, a szervezetnek gerinczét, akként állítsuk össze, mely alkalmas legyen a fej-

TÁRCSA.

Szivek tavasza.

— IJLIL. —

A tavasz harsonája szólalt meg a ha-táron. Vidám, ifju élet kelt a lombosodó erdő mélyén. A hó a napsugarak tavaszi csók-jának heve alatt régen elolvadt, molón be-itta a szomjas föld. A hó helyén buja pá-zsit sarjadott. Csak a kopár hegyek tetején ragyogott még némi hómaradvány az enyhe verőfényben. A fák rügyei patogni kezdtek. A lombosodó tölgy alatt terítve volt még a száraz avar, de már itt-ott kékszemű ibolya emelgette fejecskéjét Büszkén, dél-czezen hímálta magát a hóvirág. Gondos figyelemmel himezé ki magát a rét, a mező.

Valami csodálatos illat, fény, melegség áradt szét az egész tájon, mely elandalítá a lelket. A virágkereső méh már zümmö-getve kacérkodott a mézzel teljes virág-kehely előtt. Fenn az ágak közt madárdal hangzott vidáman, mintha csak a megérke-zett tavaszt óhajtaná üdvözölni.

Árny és fény szívet megragadó, kel-lemes vegyületben olvadt össze. Ezernyi-ezer tarka pille szálldogált virágról-virágra. Könnyű szárnyacskáik aranyos himpora csillogott, ragyogott a sugaras levegőben. Virágos gyepszőnyeg között vidáman csör-gedezett tova a kristályvízű csermely. Ezüst ragyogásu habjaiban meg-meglibbenté szár-nyait a könnyű parti fecske. Élet és élet mindenütt! Az apró fűszál vidáman töre-kedett felfelé. A zsi-bongó élet megszállotta

a tájat. Ifju erőben érezte magát az ember és az állat.

Ragyogó, ifju erő! Tegnap hóteher alatt roskadozott a fiatal tölgy hajlékony sudara. Ma ifju erő duzzasztja kiszűdült tagjait. Ifjuság, élet mindenütt! Az ifju kedv, a fiatal élet ragyogása zománcozta az egész tájat. Mert eljött a virág és dal-fakasztó kikelet. Mert eljött az önfeledt if-juság, melynek aranyos idejét olyan tündé-riessé te-zi az a méla álmódoszás, mely az ifju szivek tulajdonsága. A kék ábrándok oceánja zsong a szivek felett, mondja Heine. És mindez a kikelet, az ébredő élet teremtő műve.

De én szivemben az egykedvűség csöndes melaneholijával mentem ki az erdőre, mely zöld és tünde volt. Balzsamos illat szállt a fenyvesekből lefelé a lombos erdőn által, melynek bimbói csak most kez-dének fakadozni. A virágos ösvényen madár-dal üdvözölt. Az ibolya melán nézett rám kék szemével. De én nem láttam a virágot, nem hallottam a madárdalt. Nem láttam a szépet, mert nem tudtam örülni a termé-szetnek. Mintha lelkemből hiányzott volna valami és hiába kerestem, hogy mi. Talán szívet kerestem a fenyvesek közt. Talán egy ismeretlen virágot, mely boldogítani tudna azáltal, hogy megnyitja, kinyílásra készíti szívemet az üde tavasz lehének.

Mert csak arra gondoltam, ha majd a sirban szemem és fülem földdel borítva lesz-nek rémesen, nem fogom többé látni azt a nagy pompát, s nem fogom hallani a kike-let nagy hangversenyét, azért a tavasz még-

is csak eljő, virágokat és dalt hoz, ép úgy, mint azelőtt és az én hiányomat, az én elmulásomat nem fogja érezni senki. A ta-vasz elfeledtetni az élőkkel a ha'ottakat, mert az maga az élet, az ifjuság . . .

Ifju erő és mulandóság! Hidegen ráz-kóltam össze erre a gondolatra. Hát én se volnék több, mint az ébredő napsugár, mely az alkonyi órákban nyomtalanul vész el az éji homályban? Nem volnék több, mint a tavaszi harmat a virágkehelyben, mely nyom-tom nem hagyva illan el? Oh nem! Nem akarom hinní. Ime körültem ragyog min-dén. Még a kis bogár is örül az életosztó kikeletnek. Fáradt n döltem a gyepre és hosszan, melán elgondolkoztam.

Egyszerre mintha villamszikra ü'te volna meg minden idegemet. Akaratlanul a te édes neved jutott eszembe. A sok zava-ros gondolat közepette úgy tűnt az elő, mint a zavaros patak felületére vetett vi-rágszál. Egyszerre megnyilni éreztem szí-vevet. A tavasz balzsamos lehellete járta keresztül lelkemet. Egy pillanat alatt csodás változás történt bensőmben. A szivek mo-gorva téli álmát a virágos kikelet illatos derűje változta fel.

Tavasznak, dalnak, virágnak tudtam örülni már. Mert mégis csak szép az ifju-ság. Tudtam örülni érted. A fiatal lombok közül a te tünde arcod ragyogott felém miu-denütt, a nyiló virágok között, mintha a te szemeid mosolyogtak volna reám. Mert ez volt a szivek tavasza, melynek sugara megüté szívevet is.

Ez volt a szivek tavasza, mely élni

és szeretni megtanít. Felébredt a szívem is. Oh mily jól esett ebben a gondolatban élni. Talán a te szivedre is eljött a kikelet. Ta-lán ütött a kikelet órája. Mert verőfényt, illatot, dalt láttam és hallottam mindenfelé.

Láttam és hallottam, mert szívem meg-nyílt a szivek tavaszának, viruló pompában állott a tavasz. Viruló kikelet zománca aranyozta lelkemet. Virág támad a hópely-hekből, ha a szív szeretni megtanul. Mert a szerelem a szivek tavasza, az ébredő élet. Nem rémített többé az elmulás gondolata, mert tudtam, hogy a te szivedben nem mossa el emlékeket az idő.

Komorán jöttem s ittasan a sok édes gondolatból, a zsi-bongó élettől, vidáman indultam hazafelé. Szivemben hordoztam a kikeletet és boldog voltam. Egy óra, egy pillanat minő változást idéz elő az ember-ben. Gerle bugott szerelmesen a párnának. Méhecske szerelmes dalt zsongott a nyila-dozó bimbóknak.

A merre mentem, ifjuság, élet mosoly-gott felém. Mert eljött a tavasz, a virág-fakasztó tavasz. Szivemben egész megvál-tozva éreztem magam. Lelkemen keresztül édes dalszó zendült. Mindenünnen moso-lyogtak roám a virágok. Mert felébredt a szívem, a tavasz, a szerelem szózatára.

KAVIUS.

Csalódás dalaiból.

Nem teérted fáj a szívem;
 Nem teérted bus a lelkem.
 Én hibáztam, hogy tehened
 Eszményképeket kerestem.

lődsére; — kevés, de jobban do'ált, munkabíró, dolgozni tudó és akaró egyénekkel töltjük be az egyes állásokat, a kik addig is, míg a végleges szervezet — a helyiségek létesítése után, életbe léptethető lesz, az önkormányzati működést és az állami adminisztráció közvetítését ellátni képesek legyenek.

Ugy tudjuk, hogy városunk kiépítéséhez közölgött egy szárnyvonalra terv alapján, — tehát egyidejűleg a határozat fűlötti tanácskozással ezen a terv mint összefüggőt, megbeszélés lehetne tenni s eldöntendő lesz: mely egy szárny kiépítésénél maradjon előre, avagy oly vállalkozó után járjunk ki az egész negyszöglet — birtokok során nyerendő haszonélvezeti jogok feletlenében — kiépítendő akként, hogy a megtehető hivatalos helyiségeket a városi közönség rendelkezésére bocsátaná.

Ezen utóbbi gondolat megvalósítása volna a legerendesebb, mert ezáltal városunk, mint a Nyitrától Selmeczbányáig és Esztergomtól Besztercebányáig képezett félszigetben góczpontot képező, rohamos fellendülésnek indult város hozzá méltó, díszes hatósági székhelyet nyerhetne s ennek sikerülte esetén a város sem nagyobb költségre nem szorulna, sem regale kötvényeit nem kénytelenítenék székházába beépíteni.

Bármiként döntessék is el azonban a kérdés, amnyi kétségbevonhatlan, hogy ugy a szervezés, mint az építés immár égetővé vált s hogy mindkettőt nagyon rövid időn megoldani kell s e sorok ezéja nem is volt egyéb, minthogy erre intőző férfaink figyelmét ismételtelen felhívja.

N—y.

Barsvármegye közg. bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 10-én tartotta ülését Dombay Vilmos alispán elnöklété alatt. — A folyó év május hórló betervezett alispáni jelentés szerint a közmunka alapba 104 frt 15 kr., a betegápolási alapba 92 frt 90 kr., a katonabeszállásolási pótdóra 22 frt 20 kr folyt be.

A közegészségügyet illetőleg bejelenté az alispán, hogy a járási főszolgabírákhoz körrendeletet küldött az iránt, hogy járvány kitörése esetén oly házba, melyben betegségben szenvedő fekszik, idegennek bemenni nem szabad, — és hogy ezen rendelet ellenőriztethessék bárki által, a házra egy vörös lap alkalmazandó, melyre szembetűnő betűkkel e szó „járvány“ felírandó lesz.

Az állategészségügyet illetőleg jelenti, hogy a száj- és körömfájás a múlt hó folyamán Nagy-Mánya, Baracska, Tild és Zsitfaufalu községekben megszünt. A kir. tanfelügyelő jelentése-

ben kiemeli, hogy báró Révay Simon ömlétsége a Tajna-Sári iskola czélfaira 5¹/₂ hold legjobb minőségű földet ajándékozott, — Ondrejkovics János szentbenedeki esperes plebános pedig a peszéri iskolának folyó év május 6-án 200 frtot adott azon hozzáadással, — hogy a másik 200 frtot ez évi Szent Mihály napján fogja átadni ugyancsak a peszéri bírónak hasonló czélra.

Megemlíti, hogy a fűssi rom. kath. iskolában a plebános és tanító urak a házi ipart meghonosították, — és most a lakosság saját készítményű kalapokkal látja el magát a nyári napokban.

A fegyelem és rendtartást illetőleg, kivéve az ar-maróhi állami elemi leányiskolát, kifogástalannak jelzi.

A m. kir. pénzügyigazgató jelenti, hogy május hó folyamán egyenes adólan 54806 frt 88 kr, hadmentességi díjban 102 frt 57 kr folyt be.

Dr. Benkő Lajos megyei főorvos jelenti, hogy a közegészségi állapot az ar-maróhi és oszlányi járásban kedvező, — míg a verebélyi járásban az ott uralgó ronsoló toroklob járvány miatt változatlanul kedvezőtlen volt.

Az oszlányi járásban gyógykezelés alatt állott trachomabetegek száma május hóban nem változott. — Véleményezi, hogy az érkezendő arató munkások nevei a munkaadó által jegyzékbe foglalassanak, és megérkezésük azonnal bejelentendő legyen a szolgabírói hivatalnál, hogy megvizsgálatók legyenek. — r. t.

Budapest, 1891. június 11-én.

— A főváros házi ezredének jubileuma. — Katonák lakomája. — Az omnibuszok sztrájkja. — Képviselőházi ülések hajnalban. —

Jubiláltak a héten a harminczkettes bakák. Nagy nap virradt a főváros háziezredére. Ha megünnepeljük valamely nevezetes esemény ötvenéves évfordulóját, annál inkább megünnepelhetjük a 32. gyalogezred százötvenéves fennállásának emlékünnepét. Egy impozáns nagyszerű ünnepély folyt le vasárnap, melyet a ki látott, soha el nem felejt. Kora reggeltől késő estig emelkedett hangulatban ünnepeltek a katonák és polgárok. A közönség zajos éljenzéssel tüntetett a jubiléó ezred mellett, melyet az egész bizalommal viszonozott.

Már jókor reggel hatalmas néptömeg verődött össze az üllői-úti kaszárnya előtt, várván az ezredet, mely a földiszított udvaron gyülekezett. Guggenberg ezredes előhozta az ezred zászlaját, mely már sok háború viharát látta, a golyók egészen összevissza lyukasztották. Azután katonazene mellett megindult az ezred kísérv az óriási emberáramlattól. Utja egész a vérmezőig valóságos diadalmenethez hasonlított, mintha most jönné vissza valamely győzelmes hadjáratból, megfogya bár, de törve nem. A vérmező elragadó látványt nyújtott. Azt a térséget, hol a jubiléó ezred állott, moli-nári bakák és rendőrök álltak körül. A bejáratnál a házigazda főváros képviselőiben, elegáns frakkba öltözött urak fogadták a vendégeket, kik között volt Károly Lajos főherceg és neje Mária Terézia főhercegnő, József főherceg és családja, a miniszterek és sok polgári és katonai nota-

bilítás, kik közül csaknem valamennyi családjaival jött az ünnepélyre, úgy hogy a tribün nagyrészt hölgyek foglalták el, mely igen festői látványt nyújtott.

Mikor aztán a vendégek nagyobb része így összegyülekezett, megkezdődött a tábori mise az orgonát helyettesítő katonazene hangjai mellett, a mely alatt Hummel prépost megáldotta a zászló új szalajját, melyet a főváros készíttette házi ezredének s mely a főváros szíreit viseli. Ezután pedig Mária Terézia főhercegnő feltűzte a szalagot a zászlóra. Gerlóczy Károly helyettes polgármester pedig ányújtotta az ezrednek a főváros 10,000 ftos alapítványáról szóló oklevelét, melyet őt budapesti illetőségű, három éven felül szolgáló altiszt megjutalmazására tett. Azután az ezred visszament a kaszárnyába ép oly zajos éljenzés, kendőlobogtatás, virágzapor között, mint mikor kivonult.

A kaszárnya udvarán pedig a főváros ebédje volt föliterítve 1200 ember számára. Fényes bakaebéd volt ez, nem pedig egyszerű komisz menázi. Öt fogás volt, melyet jóízűen költöttek el a Dreher-fele sűr és kitiűő bor mellett. Az ebéd alatt katonabanda magyar nótákkal mulattatta a jubiléó bakákat. Egymást érték a felköszöntések. A tiszteteket válaikra vették s körülhordozták zajos éljenzéstől kísérve.

A katonai és polgári notabilitások pedig délután 3 órakor a vidádba gyülekeztek össze banketre. — Az esti órákban megnyílt az „üllői udvari színház“, melyben persze a szereplők az ezred legénységeiből teltek ki. Ugráltak, mulattak késő éjtélég. Másnap aztán egész nap pihenő volt, a mi, tekintetbe véve az akkori állapotokat, igen tanácsos volt.

Csak rövid képét adtam az ünnepélynek, de lapunk keretében aligha lehetett volna bővebbre nyujtanom elbeszélésem fonálát. Különbösen is szavakkal ugy is nehéz az olyan dolgot leírni, a mit az ember beüszöleg érez.

Még egy világra szóló (értve a mi kis világot) esemény adta elő magát a fővárosban. Az omnibusz sztrájkja. A ki tudja, mi a fővárosnak az omnibusz, annak fogalma lehet, hogy minő sajnálatos és neveltséges állapotokat idézett elő a sztrájk, melynek közvetlen oka az volt, hogy Török főkaptány meg akarta vizsgáltatni a tulajdonosok lovait, melyek közül egy par vak és sánta gebe már nagyon is rászolgált a bunkóra. E miatt aztán a tulajdonosok beszüntették a közlekedést a kocsisok, kocsivezetők és a nagyközönség rovására. A kik a nyaralók közt a Svábhegyre vagy Budára akarnak átjárni és per pedes apostolorum nem szeretnek járni, szűlják — a főkaptányt, de meg a tulajdonosokat is, mindkettőnek és egyiknek sem adva igazat. A tulajdonosok már több ízben gyülekeztek, de meg megállapodásra nem bírtak jutni, ámbar a tanács kimondotta, hogy a ki egy hó alatt meg nem kezd a közlekedést, attól megvonja az engedélyt, a kinek pedig csak ideiglenes engedélyt van, azonnal meg kell kezdeni, mert 24 óra múlva engedélyüket elvesztik.

A képviselőháznak is melege van. A közigazgatási reform erősen befűtött a honatyáknak. Ehhez járult még az is, hogy olyan kánikulai idő van a ház gyűléster-

mében, hogy némesak a szónok, de még a hallgatóság is beleizzadt, míg az ülés végét megvárta. Sokan óhajtották, hogy éjjel tartassák a tanácskozást, vagy legalább a reggeli órákban. Ehhez maga Szapáry miniszterelnök is hozzájárulna. Eddig azonban a ház ez ügyben nem hozott érdemleges határozatot. Pedig talán ez még sem volna rossz terv, mikor az ellenzék olyan tüzes rámadásra készül. Mert talán mégis csak nagy lesz a melegség.

Füvárosi levelező.

A lévai nőegylet közgyűlése. A lévai nőegylet M a i l a t h Istvánné urnó ömlétségeinek elnöklété alatt f. hó 7-én tartotta meg évi közgyűlését. A közgyűlés főtárgya az 1887. évben hat évi mandátummal megbízott választmány évi jelentése képezte, amint azt a tükör összeállította. Kiemelendőnek tartjuk belőle, hogy az egylet jelenleg 16 árvát tart a „Stefánia-árvaház“ban, kikkel együtt az összes növendékek száma a fennállás kilenczedik évében 32-re emelkedett. — Az idén kibocsát az egylet két árvát s ugyanannyit vesz fel. — Az év folyamán az egylet új felügyelőt választott, kiben az árvák új „mamát“ kaptak. — Beléptek az egyletbe a lévai járás következő községei: Aghó, Nagy-Sziló és Óvár, mint 50 ftos alapítók, — Vámos-Ladány, Kis-Kálna, Nagy-Kálna, Garam-Lök, Bajka, Nagy-Endréd, Kis-Endréd és Derezsény egyesült községek, Hólvény, Mező-Kis-Salló, Csana, Kis-Oroszka, Zeiz és Garam-Mikola, mint 3 ftos rendes tagok. — Így az egyletnek az 1891. — évre 23 alapító tag mellett 95 rendes tagja van. — Az 1890. évben 4801 frt 46¹/₂ kr bevétel mellett — mely összegben az alapítványi és alapítóke is befoglaltatik — kiadása 1951 frt 84 kr volt. A következő évre átvitelt 2849 frt 62¹/₂ kr, melyből azonban 90 frt 96 kr mint az árvák saját megtakarítása és személyi tulajdona külön kezeletik. — A f. évi költségvetés 4769 frt 16¹/₂ kr. bevétel mellett 1885 frt kiadásban irányoztatott elő. — A választmány határozatára kimondotta a közgyűlés, miszerint épületének a Flóra-térre eső homlokzata mentén az aszfalt-járót fogja a városi tanácstól kérelmezni; és tekintettel azon körülményre, hogy az egylet a város árváit oly tekintélyes számban neveli és így egyébként a városra nehezűdő sommas eltarítási költségektől azt már évek óta felmentti, — évi állandó segélyt fog kérni. — Választási akust a közgyűlés anyjában tett, hogy az árvaházi közvetlen felügyelőt 5 éven át odaadóan teljesített gondnok, özvegy B a l b a c h Andrásné urnó, tekintettel előre hajott korára, a közgyűléstől felmentését kervén, — egyleti gondnokká T o o t h Zsigmondé urnót választá meg. A leköszönt gondnok fáradhatlanságának elismerésül egy bizottság küldetett ki, a mely az egylet elnökének vezetése mellett meg neki az árvaház vezetése körül kifejtett buzgó munkásságát.

Látatok-e már árvizet? Mikor egy tengerré dagadt folyó átörli magát a gyenge emberkéz emelte gátakon s nekiront az előtte álló vidéknek, hogy elseperjen minden, mi elébe akad, növényt, embert s állatot egyaránt? Én már átéltem egynek borzalmaít, s ma, hogy itt vagyok a fővárosban, kényelmes szobámban s újra a régi módon érzem magamat, remegve gondolok vissza a multra.

S épen ezért nem idézem fel emlékemben. A mint lehet, a tárgynál maradok. S ez a jégasszony.

Mikor egy ko'omsötét éjszaka a Tisza kiöntött a gáton, akkor találkoztam vele először a „Romeo és Júlia“ előadása óta. Mert most fel kellett keresnem.

Tisztem kényszerített rá. Én veztettem a mentőket s dereglyémrel legelőször az ő háza előtt állottam meg. A Tisza sötét hullámai már a ház falát verdesték s a fáklák lobogó világánál látni lehetett, mint török meg a szép épület falazata a hullámcsepások alatt. A ház csendes és nyugodt volt, mintha egy lelek sem volna benne. Kiáltásaimra végre felnyílt az egyik ablak, s megjelent ott özvegy Verner Bo'dizsárné.

A következő pillanatban dereglyémrel az ablak alá irányoztam, s felugorva párkányára, kezemet nyujtam felé, hogy kiemeljem. Soha sem felejttem el azt a tekintetet, melyet ekkor rám vetett, azt az erőt, melylyel megszorította kezemet s lerántott magához a szobába.

Karos gyertyatartóban két szál gyertya lobogott benn az asztalon. A nő pedig ott állt előttem házi köntösben s egy darabig hang nélkül szögezte rám nagy, fekete szeméit.

Mennyi szembem, mennyi ajkum
Hittem, hogy majd feltalálom
Azt az üdvöt itt a földön,
Mely tán menyben is csak álom!

Hej! be sok van, a ki enyhül,
Ha az égbe feltékiülhet . . .
De jaj annak, a kinek már
A remény sem nyújthat enyhét!

Liszka Lajos.

Mikor a jég tüzet fog.

Írta: HONTHY ISTVÁN.

Mégis csak rászorultam az olvasásra. De milyen olvasás ez! Nem azért van a kezemben Hugo Viktortól a „Századok legendái“, hogy gyönyörűt keressek benne, hanem hogy — el ne aludjam. Mert nem szabad aludnom. Minden fél órában ki kell néznie a töltésre, hogy vannak a védelemmel? A tavaszi esőzések miatt ugyanis megáradt a szőke Tisza, s alig fér meg a medrében; csak egy hatalmasabb hullámzajlás kell, s rázuditja árját Kövesvárra is, mint a mentében fekvő többi várossal eddig tette.

Szavamra mondom, nem gondoltam, hogy ilyen zajos életem legyen ebben a kis városban. Talán a nemezis ért utól, mert fitnyáltam hajdan egyhangúságát. Magas előjáróm késő télég ellátak munkával, s mikor azt bevégeztem, jött ez a veszedelmes árvíz s itt szoritott. Kineveztek védbiztosul, s most itt lakom a Tisza parton, az utszéli csárda egyetlen tisztességes szobájában, s éjjelem, nappalom merő fáradsalom, csupa munka. Most veszem csak hasznát föltöimnek és theafőző szamováromnak!

Mikor a múlt őszszel az utolsó földfelmérési munkálatokat végeztem, egyszer, midőn épen a mérő láncot húztam végig, fél-

térden állva, a földön, egy lovasnőt pillantottam meg a letarolt mezőkön felém közeliedni. Özvegy Verner Boldizsárné volt, a jégasszony.

A mint hozzám ért, felugrottam és üdvözöltem. — Jó estét, Csertő ur, viszonozta ő. Hát még most is dolgozik? Hiszen mindjárt lemegy már a nap s este lesz. Nos, szabad egy kicsit néznie; nem leszek alkalmatlan?

S e közben az a két fekete szem rám nézett, merően, erősen. Zavartan hebegtem valamit, talán ezt: óh, legkevésbé.

— Hahaha, — kacagott. — No hiszen szépen maraszt. Jöjjön legalább, emeljen le; hiszen a Fecske hátáról csak nem nézhetem végig, hogy mit pepecsel ön ott a földön.

Oda léptem hozzá. Egyik kezemet elébe nyujtottam s a másikkal átkaroltam karesu derekát. Egy pillanatig hozzám hajolt, közel, hogy arcomat égette lehelete, s aztán leugrott a lóról. De azt a kezemet, melyet megfogott, nem eresztette el.

— Hohó, semmimem lesz a dologból addig, míg meg nem ígéri, hogy elvállalja az önnek szánt szerepet az előadásunkon. Őa lesz Romeo, én játszom Juliát. Meg kell tennie a jótékony cél iránti tekintetből is. Ilyen humánus érzésű embernek, mint ön, csak segítenie kell a szegényeknek. No, ugy-e, megteszi, ha szépen kérem?

Megígérttem és meg is tettem. Hiszen ugy tudott kérni, hogy lehetetlen volt megtagadnom.

Mikor az előadás napján találkoztam Szegedi Tihamérral, a jó fiu megveregette a vállamat s nagysóhajta így szólt:

— Te, odaadnám minden vagyono-

* * *

Különfélék.

— **Jogos panaszok** merülnek fel a közönség részéről a miatt, hogy az aszfalt-járdák mentén levő háztetőkön még mindig nem készülték el a csatornák s azért az aszfalton közlekedők azon kellemetlenség-vannak kitéve, hogy esőzések a nyárközé közé zuhog az ereszekről lerohanó piszkos víz, a mely ellen az esernyő sem képes kellő védelmet nyújtani. — A csatornák elkészítését már nem egyszer sürgettük. Nem tudjuk, kit terhel e részben a mulasztás; de hogy a mulasztás úgy a közönségre, mint az aszfalt nézve nagyon káros, arról mindenki meggyőződhetik; mert az ereszekről lezuhogó víz nemcsak a járókéltre bosszantó, hanem kivájjja az aszfaltot és idő előtt tetemesen megrongálja azt. — Elvárjuk, hogy a hatóság kérlelhetlen szigorral vigye keresztül a csatornák sürgős elkészítését.

— **A körmozgányai magyar egyesület** júniusi estélyéről a következőket írja levelezőnk: Az 1790/91-iki országgyűlés berendezésének 100 éves évfordulója alkalmából f. hó 7-én Bellaagh Aladár tartott emlékedtet beszédet. Az estélyt három sikerült szavalt is élénkítette; a Forster Zsófia, Potomcsik Ignác és Varga László. A főreáliskola ifjúságának kiválóan előadott énekesei előadták a dalárindulót és a marsellaisét. A jelenvolt közönség igen jól mulatott.

— **Érettségi vizsgálat.** A helybeli kegyestanítóendiek főgimnáziumában az érettségi szóbeli vizsgálat e hó 7-én tartott meg Wiederman Károly, kir. tanácsos poszony tankertületi főigazgató előklere alatt, mely alkalommal a 15 jelentkező közül 1 jelesen érettnak, 3 jól érettnak, 6 érettnak nyilvánított; öten pedig két hónap múlva javító érettségi vizsgálatra utasítottak.

— **Egy nap hat temetés.** Rendes egészségügyi viznyok között talán évtizedek óta nem fordult elő Léván olyan párját ritkító eset, mint ma egy hete, a mely napon szakadatlanul zuhogtak a kath. templomok harangjai, mert hét halott feküdt ravatalon, a kik közül hatot kísérték ki e napon a temetőbe. A holtak közül egy sem volt járvány áldozata és a mi szintén ritka véletlen, valamennyi halott katolikus volt.

— **A járdák és a boltornyok.** Az aszfalt építése következtében a járdák tetemesen emeltetvén, az egyes boltok fölött levő emyök — a melyek már azelőtt is elég alacsonyan voltak elhelyezve, — annyira közel estek a járdához, hogy gátolják a közlekedést. Különösen alkalmatlanok a piactéren a pecsenyés boltok fölül helyezett emyök, a melyek a járda felül foglalják el és oly alacsonyak, hogy alattuk szinte lehetetlen az átjárás. — Intézkedjék a rendőség, hogy a közlekedést és a közönség kényelmét gátoló emyök kellő magasságban helyeztessék el.

— **Hymen.** Birly Lajos földbírtokos e hó 15-én vezeti oltárhoz Kelecsényi Izaura kisasszonyi, Kelecsényi Ráfael nagybirtokosnak kedves leányát. Az esküvő Barcskán lesz. — **Huzóczy Lajos,** Barsvármegye számvevője, e hó 6-án esküdtött örök hűséget Nagy-Szelecsényben Schiller Hermin kisasszonynak, Schiller Róbert pusztá-

határi uradalmi igazgató kedves leányának. — **Boldog meglepedés** kísérje az új párokat! — **Vizbefult gyermek.** F. hó 6-án Matúsik György lévai napszámos neje két kis gyermekét magára hagyva, férjének ebédet vitt; míg ő odajárt, Mária nevű, 4 éves leánykája, játszás közben, a Pecz-patakba esett s belefullt. A szerencsétlen leánykának megmentésére többen kísérletet tettek, de az eredményhez nem vezetett; pedig Prajcz János 10 éves fia dícséretre méltó bátorsággal ugrott a patakba, — de fájdalom — már csak a vizbefult leányka hulláját vonszolta a partra.

— **Az iparostanulók munkakiállításá-** A lévai alsófoku ipariskola tanulóinak munkából rendezendő kiállítás e hó 21-én, mához egy hétre, lesz megtartva a r. kath. elemi fiúiskola V. oszt. tantermében. A kiállításra, mely reggel 8 órától est 6 óráig lesz megtekinthető, — előre is felhívjuk iparunk fejlődése iránt érdeklődő közönségünk figyelmét!

— **Kétszáz millió szerzemény.** A nagyfontosságú tárgyalások, melyeket Baross Gábor kereskedelmi miniszter kezéssel ezelőtt szokott erélyével megindított, már sikeres befejezést nyertek; az osztrák-magyar államvasutak magyar vonalainak megváltása iránt a kormány és a társulat képviselői megegyeztek. A legnagyobb akvizíció ez mindazok közt, melyeket eddig a magyar kormány tett. A magyar állam 149 kilométernyi elsőrendű fontosságú vasutat vesz át az összes forgalmi eszközökkel és minden berendezéssel, közel kétszáz millió forint értékben. Ezért viszont fizet a társulatnak az 1965-ik évtől kezdve évi 9.600.000 ft évi járadékot, a mely összeg azonban voltaképp magából a pálya jövedelméből folyik be. Az egyezmény kiterjed minden részletre: a már kész és a most épülő szárnyvonalakra, a tisztviselői kar átvételére, a csatlakozásra sat. és érvényessége már a folyó év elejétől számít. E nagy alku megkötésével a magyar kormány immár majdnem teljesen ura Magyarország összes vasúthálózatának. A magyar állami vasutak hossza most már 7164 kilométer, a viczinális vonalokkal együtt pedig 9500 kilométer vasut szolgálja a magyar kormány céltudatos, nemzeties közlekedési politikáját, mely ezentul még hatalmasabb tényező lesz az ország anyagi felvirágzásában.

— **Siketnéma-intézet.** Kaán Géza, okleveles tanár, ki több éven át minttanár volt állami intézetben alkalmazva, — mint levelezőnk írja — Esztergomban siketnéma-intézetet fog alapítani. Az alapítandó intézet iránt nagy érdeklődés mutatkozik, mert az országban egyetlen ilyenmü intézet sincs, a melynek közelében olyan szép vidék lenne, mint a minő szép és egészséges vidéke Esztergomnak van.

— **Színház.** Szombaton, június 6-án, Széles József jutalomjátékául Sophokles Elektra-ja került színpadra sikeres előadással. Váradiné (Elektra) előadása ért a legjobbat; a többiben nem igen tudunk gyönyörködni. Vasárnap Szigeti, Viola népszínművet adták, melyet a közönség nagyon közönyösen fogadott. Gerőfi (Viola) élénken színezte a haramiát. Gerőfiné (Violáné) méltó párja volt. Berezi (Peti) ez alkalommal mutatta be magát s elég izmos tehetségnek bizonyult. Mind a két

előadásnál jobban sikerült A paraszt kisasszony, Berezik énekes vigjátéka, mely szerdán került színpadra. A szereplők igyekeztek meg is lelte jutalmát a közönség tapsaiban. Széles (Kelemen) ezuttal teljesen érvényre emelte tehetségét. Breznainé (Matild) és Erszényesné (özü. Ginczoliné) otthonosak voltak szerepükben. Csionan alakított Makka (Rezeda Marczel). Kedves jelenség volt Vida Etel (Jolán), leszámítva egy pár helyen kívül levő mosolyát, igen jól játszott. Váradiné (Fátyol Gergely) szerepének karakterisztikus oldalát jól felfogva, általános elismerést vívott ki magának. Berezi (Sánta Pista) legjobb szerepeinek egyikében láttuk. Csütörtökön Csiky Gergely Nagymama címü vigjátékát láttuk elég jó előadásban; egy pár szereplő azonban nem tudván szerepet, a darab menete itt-ott akadózott. Breznainé (Szerémi grófné) általános elismerést érdemlő játékával tünt ki s határozottan a legjobb volt. Makka (Ernö) is jó lett volna, ha jobban tudja szerepét, Széles (Örkényi) érzelmes felfogással adta az ezredet. Gerőfiné (Mártha) elemében volt. Berezi a legprecízebb kivitelben mutatta be az együgyü Tódorkát. Eég jó volt Erszényesné (Szeráfin). — Tegnap adták A megboldogultat; ma utolsó előadásul színpadkerül Bukov, a székelyek hóhéra.

— **A kövérség ellen** az orvosok újabb tanácsot adják, hogy evés közben, valamint közvetlenül az evés előtt és után semmit ne igyunk. Nevezetesen, hogy ez a tanács már Plinius nagy művében (XXIV. könyv, 41., 23.) következőképpen fordul elő: „A ki hasát növeszteti vagy általános kövéredni akar, az igyék evés közben is; aki azonban soványodni ohajt s nem akarja, hogy hasa kerek legyen, annak evés közben nem szabad innia s azután is csak kevés italt vehet magához, azaz más szóval, annak lehetőleg tartózkodnia kell az italoktól.

— **Orth János** holtá nyilvánítása, a tönkrement, „Margariá“ ért a biztosítási összeg kiutalványozása és a volt főherceg hagyatékának szétosztása egész csendben már megtörtént.

— **Az elvált nő,** ha férje újra meg-nősült, nem viselheti többé volt férje nevét; így döntött egy előfordult eset alkalmából a kultuszminiszter, nehogy egy férfinak két, esetleg több nő viselhesse a nevét.

— **A sáska mint csemege.** A svajeci vámbatóság a cserebogarat csemegeként minősítette a legközelebb s mint ilyen adózta meg, mert a lakosok egy része jóízűen falatozza e rovarokat. Algierben meg a sáskát élvezik az arabok, mint izletes csemeget. Nagyban kereskednek vele s néha oly jó ára van, mint az árpának. Az arabok nagy előszeretettel eszik a sáskát, még pedig vagy nyersen, vagy könnyen megsütve. Szárnyukat és alsó lábáraikat letépik és a fejüket is csak akkor eszik meg, ha nagyon éhesek.

— **RÖVID HIREK.** — **Ötözfél millió nyeresége** volt Ausztria-Magyarországnak államjegyek elkallódásából. E bankjegyek egy része alkalmasint elégett, más részük elrongyolódott vagy elveszett. — **Bibliai szölvők.** Szegvaron, mint a „Szentesi Lup“ írja, egy kertben két ritka szölvőke található, a melyek egyikén három szál vesszőn 126, a másikon pedig öt szál vesszőn 260 fűrt szölvő van. — **Katonai körökből** azt hírik, hogy a legénység ellátási illetményét az 1892. évtől kezdve javítani fogják. — **Baross Gábor** kereskedelemügyi miniszter az osztrák-magyar államvasut vonalainak átalomítása tárgyában e hó végén a képviselőház elé törvényjavaslatot terjeszt.

— **A zóna** május havában is jól jövedelmezett; a bevétel 201,000 ffrtal volt több, mint tavaly a megfelelő időben; ez évben a forgalom emelkedése 1305,800 emberre és 431,700 ffrta rugott. — **Földrengés.** Felő-Olaszország több vidékén e hó 8-án igen erős földrengést észleltek, a mely több városban jelentékeny károkat okozott. — **Leó pápa** — hír szerint — labaira teljesen megvenult, úgy hogy szokott sétáját a vatikáni kertben meg kellett szüntetnie. — **A selmezi bányaszakadémián** öszre öt bányászati és bányászati vezetői ösztöndíj üre-edik meg, egyenként 300 ffrtal; folyamodni lehet július hó 31-ig. — **A kolerahírek** ismét kezdnek feltűnedezni, egyelőre még jó messze keleten. Abissziniában oly irtoztatóan pusztít a rémes járvány, hogy a lakosságon a legnagyobb rémület veit erőt s özrével menekülnek más helyekre.

APRONÁGOK.

— **Rovatvezető Zuhany.**

Bók. — Tudja-e uram, hogy nagyon félek a villámtól? — Nem esdálom, asszonyom, a kibem annyit a vészről!

Ha olyan nagy ur. Vendég (banküzletben): Beszélhetek Nemeskővi urral? — Bankár (egykedvűen): Azonnal szolgálatára leszek; tessék ad-dig e székre ülni. — Vendég (boszusan): Talán nem tudja, hogy én báró Keszeg vagyok? — Bankár: Ezer bocsánat! Akkor két székre tessék ülni!

T A N Ü G Y.

I.

Vizsgálati rend

a lévai k. r. főgimnáziumban.

Június 18-án vizsgálat a hittanból az I.—VII. osztályban.

19-én délelőtt az I. osztályban a nyelvek, a VII. oszt. a reáltárgyak csoportja. — 20-án délelőtt a IV. és II. osztályban a nyelvek, a VI. oszt. a reáltárgyak csoportja. — 22-én délután szaválás, ének és tornamutatványok. — 23-án délelőtt a III. osztályban a nyelvek, az V. és I. oszt. a reáltárgyak csoportja. — 24-én délelőtt a VII. és VI. osztályban a nyelvek, a IV. oszt. a reáltárgyak csoportja. — 25-én délelőtt az V. osztályban a nyelvek, a III. és II. oszt. a reáltárgyak csoportja.

Június 28-án Te Deum és az iskolai bizonyítványok kiosztása.

Kelt Léván, 1891. június 11.

A főgimn. igazgatóság.

II.

Értesítés.

A lévai alsófoku ipariskolában az évzáró vizsgálatok e hó 15. és 16-án esti 6—8 óráig tartatnak, a melyekre a tanügybarátokat ez uton hívja meg

Léva, 1891. június 12.

az igazgatóság.

III.

A lévai r. kath. elemi fiúiskola osztályában a zárvizsgák e hó 18. és 19-én, a rendes tanórákban lesznek megtartva, melyeken a szülőkét és tanügybarátokat a legszívesebben látja

Léván, 1891. június hó 12.

az igazgatóság.

IV.

Meghívó.

A „Léva és vidéke“ r. kath. néptanítói egyesület f. évi július hó 1-én, délelőtt 10 órakor, Léván, a r. kath. fitanoda I-ső osztályában évi rendes közgyűlést tart, melyre az egyeslet tagjai s a tanügybarátai tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgysorozata:

a) Elnöki megnyitó.
b) A választmány jelentésének tárgyalása.
c) 3 tagu számvizsgáló bizottság kiküldése a számadások megvizsgálására s ennek eredményéhez képest a számadó pénztáros felmentése.
d) Tisztújítás, valamint a 12 választmányi tagnak — titkos szavazás utján — választása.

e) Emlékbeszéd néhai Munkay János tb. kanonok, esperes-plebános s egyleti volt elnök fölött, tartja Hulják János gr.-újfalusi tanító.

f) Felmerült indítványok tárgyalása.

Garamújfalú, 1891. június 1.

Hönig Vilmos,

esperes-plebános, egyli. elnök.

KÖZGAZDASÁG.

Egy világhírű pezsgőbor-pincze. Van-e valaki, a ki a Theophile Roederer és Tsafele pezsgőt nem ismeri. Aki csak egyszer megízlelte e drága nedüt, annak örök emlékeztében is marad. De nem arról van most szó, hanem ezen czég pinczeiről, melyek a természet egyik legnevezetesebb ritkaságát képezik. Ezek a hajdani reims-i katakombák, melyek e város lakosságának menhelyül szolgáltak ellenségeik üldözése ellen. A föld alatti csarnokok és folyosók 40,000 négyzetméter terjedelemmel bírnak és még a régi rómaiaktól ástak azon mézrétegekbe, melyek e vidék kőzetét alkotják. Múltan ezen katakombák századok múlva egy véletlen által föltedeztetek, a Theophile Roederer és Tsa czégtől óriási pinczeknek átalakítottak és pezsgőborok befogadására művésziessen rendeztettek be, amely czélra ezen pinczek nagyon is alkalmasak, mintán a katakombák 150 kupolaforma 20—40 méternyi magas térfelület bírnak, a melyekben a hőmérséklet változatlan és melyekbe nedvesség nem hatolhat. Ez okozza egyebek közt a felsőbbeséget, melyben a Theophile Roederer és Tsa czég borai a többi borok fele t részesülnek.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 9 frt — kr, 9 frt 10 kr. Kétszeres 6 frt 80 kr. 7 frt 50 kr. Rozs 7 frt 20 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 6 frt. 50 6 frt 80 kr. Kukoricza 6 frt 80, 7 frt — kr. Bab 7 frt — kr. 7 frt 20 kr. Zab 7 frt — kr. 7 frt 20 kr. Lenecs 7 frt 30 kr. 7 frt 60 kr. Köles 4 frt 80 kr. 5 frt — kr.

Nyilttér.

Áttört nyers selyemből egy véget 10 frt 50 kr-ért valamint finomabb minőséget bérmentve és vámentesen szállít Henneberg G. (cs. és kir. udv. szállít) gyári rektára Zürichben. Minták forduló postával küldetnek. Levelekre Svájcba 10 kr. bélyeg ragasztandó.

Végre megszólalt.

— Miért került azóta? Vagy tán megvet, lenéz? . . . — S szemében haragos villámok jelentek meg.

— De, aszonyom . . .

— Hallgasson. Nem, nem vet meg, hanem ugy-e, mást szeret? Szereti azt a kis leányt, a polgármesterék Jolánját? Hogy is lehetnék én, a jégasszony, olyan hatással önre, mint az az üde, feső bimbó? Pedig ha ismerné történetemet; ha tudná, hogy mint kellett férjem mellett, kihez csak kényserítve mentem nőül, nélkülözöm a szerelmet; ha sejtene, hogy mint meggyűlölttem ez egy miatt minden férfit, s mint kényseríttem magamat, hogy ellent tudjak a szerelemnek állani! S ez mindaddig sikerült, míg önt meg nem ismertem. De azóta . . .

Hatalmas ropogás szakította felbe szavait. Kivülről behallatszott dereglyés emberim kiabálása, kik menekülésre szólítottak. Ő pedig megkapta mind a két kezemet, hozzám hajolt s tovább folytatta.

— Szeretlek. Nem vagyok többé a jégasszony. Szeretlek. Mondd, óh mond, szeretsz-e? meg tudsz-e vetni ennyi szerelmet, emyi megalázást, mit én eltűrök, elviselek? . . .

Másra nem emlékszem. Mikor felébredtem, puha ágyban találtam magamat. A fekete-dombon felültött sátrak egyikében voltam, hová a város lakói is menekültek. Úgy tudtam meg akkor, hogy Vernerék háza reánk omlott; embereim engem kiabáltak a romok közül, Vernernét nem találták sehoh. Bizonyára a hullámsírban lelte halálát.

S mindennek az egész históriának az az egy haszna volt, hogy Szekeres Jolán ma jegyesem.

* * *

Eddig szól a naplótöredék, nyájas olvasó.

S most szabad legyen végül az egészre egy megjegyzést tennem.

Az igazságszolgáltatás megvan benne. Mert ha a jég tüzet fog, — nos, el kell olvadnia alatta, ugy-e bár? . . . Miért volt az a szép özvegy olyan büszke, miért akarta, hogy jégből legyen a szíve, mikor nem volt elég ereje hozzá? Hiszen ime végre is rabul ejtette a szerelem, s a megérdemelt sors elérte.

Hanem én sokkal inkább hiszek abban, hogy ha a jég tüzet fog, nem olvad el alatta, de elolja még a tüzet is. És erős a kétségem, nem ugy járt-e a mi naplóíró fiatal földmérőnk is? Olyan néha emlegeti a polgármesterék Jolánját, hogy szinte kétkedni kezdek, a jégasszony szereleme nem lohasztotta e le a tüzet, mit szíve az ifjú ideál iránt táplált. S bár azzal fejezi be iratait, hogy Szekeres Jolán jegyese, mégis nem bizom benne, hogy ha a jégasszony megmenekült a kövesvári árvizkor, — hiszen senki sem tudta róla biztosan, hogy elveszett, — s ha még elég jókor összehozta őket a sors, nem küldte-e vissza Csertő Lajos a karikagyűrűt Szekeres Jolánnak?

Ime: két befejezés, nyájas olvasó. Kegyeskedjél választani azt, a melyik jobban tetszik.

(Vége.)

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 kr. kerül; helyesdijban — a akás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bő ebb felvilágosítást Nyitrai és Társa kiadóvezető ad, ki levelebeli tudakozásra postabélyeg beküldése nélkül azonnal válaszol.

Befözni való nemes meggy kilója 20 krral megrendelhető postán Kis-Kereskényben M. F. cím alatt. Pörgetett idei tiszta ákáczméz is ugyanitt kapható fél vagy egy kilós üvegekben 50 kr. illetve 1 frt. (95) 2—2

Nyitrai László ur Mártonffy- (Szappanos)-utcai házában három szoba-, konyha-, pincze- és éléskamrából álló lakás azonnal bérbeadtatik. Bővebb felvilágosítást ad Léván, 1891. május 16. Pólya Pál, lakik Nyitrai Ferencz ur házában.

6—6 ÜGYNÖKÖK 75 törvényileg megengedett sorsjegyek részletfizetés mellett eladására általunk a legelőnyösebb feltételek mellett mindenhol felvételnek. Fővárosi váltóüzlet társaság Adler és Társa Budapest, Fűrdő- és Dorottya-utca sarkán.

MARIACZELLI gyomorceppel készítő BRÁDY, C. védjeggyel ellátott gyógyszerárúháza Krensterben (Morvaország). Elismert kiűnöségű, gyomorerősítő és elevenítő hatású gyógyszer emésztési zavarok esetében. Csak a mellékelt védjeggyel és aláírással ellátott készítmény valódi. Egy üveg ára 40 kr., nagy üveg (kétszeres) 70 kr. Az alkotórészek nyílratósságra vannak hozva. Gyógyszerárúháza kapható.

Folyékony arany és ezüst.

A vegyészettnek egy lényeges haladását képezi az ujonan föltalált folyékony arany-, ezüst, stb. színekben, melyek e szakmába eső körökben osztatlan kedveltségnek örvendenek, megfelelnek mű- és dísz-czélakra, mindennemű fa-, üveg-, porcellán-, kő-, fém-, papír-, bőr-, viasztárgyak, husvétii tojás-, dió-, kép- és tükörkeretek, kosáráruk, fa- és csont-faragványok, gypsfigurák, lámpa állványok és mindennemű tárgyak aranyozás- és ezüstözéshez. Egyszerű kezelés által egy csettelt a kívánt tárgyra lesznek festve, fény- és tisztaság kifogástalan; nem ragad, s úgy egy gyenge átfestés által a legjobb szilárdság és tartósság elérhető. Tekintve az egyszerű kezelési módot, mindenki maga a megsérült kép- és tükörkereteit, faragványait és minden tárgyat kijavíthat, vagy egész ujonan ezüstözhet, vagy aranyozhat.

Egy üveg ára csettelt 30 kr., gyáros Kern Vilmos.

Raktár: Czirok J. Klain Odön, Nyitrai és Társa uraknál és Kern testvéreknél Léván. 12—9.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hélig ingyen és bérmentve küld. (39) 52—10

A „BUDAPESTI HIRLAP“

2—1

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁSA.

Főszerkesztő: Rákosi Jenő. — Felelős szerkesztő: Csajthay Ferencz.

Dolgozótársak: Balogh Pál, Balázs Ignác, Baksay Sándor, Béla Henrik, Berényi László, Barna Izidor, Csajthay Ferencz, Csapodi István dr., Flammarion Kamill, Herczeg Ferencz, E. Illés Károly, Kaas Ivor báró, Oscald Sándor, Ószi Kornél, Proff Sándor báró, Rákosi Jenő, Rákosi Viktor, Solder Hugó, Teleki Sándor gróf, Tóth Béla, Vasskó Elemér.

A kiadóhivatal feje: Zilahy Simon.

A Budapesti Hirlap jun. 15-én tölti be fennállása tizedik évét. Ez évek alatt a magyar közönség legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja lett és a mai időségi sajtó kelteivel a magyar hirlapirodalom elsőrangú tagjává küzdötte föl magát.

A nemzeti irány merész és elszánt kultusza ugy a politikában, mint az irodalomban, a művészetekben és a társadalomban biztosították neki a hirlapolvasó közönség rokonszenvét és tömegeit.

Alig volt rá eset Magyarországon, mióta az alkotmány helyreállt, de ritkán külföldön is, hogy hirlap oly vezérlő szerepet játszik egyes kérdések sorsa megalakításában, minőre a Budapesti Hirlap aránylag nem hosszú fennállása óta ismételve adott példát: nem kell csak a véderő vitára emlékeztetnünk, a melyben két hónapon keresztül azt lehet mondani a Budapesti Hirlap táplálta a vitát, a közérdeklődést, a közszellemet. Ujabban pedig a közigazgatási javaslat első és döntő bírálata e lap hasábjairól indult ki, hogy az emléket megteremkenyítse.

Ily sikerekhez pedig kettő szükséges: elsőbbsen is az értelmi töke párosulva az írói tehetséggel; másodsor az abszolút függetlenség minden pártól és hatalmasságtól. Ezek nélkül lehetetlen azt az erkölcsi erőt felszabadítani s munkássá tenni a közérdek javára, a minő a tisztességes sajtóban és munkájában rejlik. Ha pedig valaki e helyen, a hol az újság kénytelen magáról beszélni, ezt diésekvésnek venné, annak megengesztelésére készséggel tesszük a vallomást, hogy távolról sem tartjuk magunkat esalhatatlannak. Tudjuk, hogy minden vigyázat és megfontolás mellett is botlunk mi is. De botlásunk is csak szabad meggyőződésünkkel ered, nem egy harmadiknak, akár egyéneknek, akár társaságnak, akár pártnak, akár felekezettnek, akár osztálynak sugalmazásából vagy egyoldalú érdekeiből.

Bizvást tehetjük hát olvasóinknak azt az ígéretet, hogy egy mint eddig, újságírói kötelességeinken és lelkiismeretűnkön kívül más urat magunk felett el nem ismerünk.

A politikai vezetést, a vezércikket rovatát Balogh Pál, Kaas Ivor báró és Rákosi Jenő lájják el rendezen. Jogi szakcikkeinket, általában jogi szakkérdések fejtegetését, rovatához nem köve Ederi Illés Károly kitűnő tollából veszik e lapok olvasói. Orvosi s természetudományi kérdésekben írónk és tanácsadónk Csapodi István doktor, a jeles fővárosi orvos és szakiró. A többi rovatok megszólalnak kipróbált s nagyobb részt már évek óta a Budapesti Hirlap közönségét szolgáló több dolgozó társaink közt. Irodalmi és tárczarovataink a mellett hogy a lap keretén kívül levő írók közre-

működését is sürűen igénybe veszik, sőt a közönség köréből is a tehetségeket magához vonni iparkodik, oly erőkre vannak állandóan bízva, mint Teleki Sándor ezredes, Tóth Béla, Rákosi Viktor (Sipulus), Herczeg Ferencz, Baksay Sándor, Béla Henrik és a főszerkesztő (ő), végül a világraszóló hírt élvező Flammarion Kamill, a ki szintén állandó szerződéses viszonyban van a Budapesti Hirlap pal.

A regénycsarnok számára iparkodásunk, hogy a külföldről s a hazai erőktől is a javát szerezhessük meg a Budapesti Hirlapban Csiky Gergely kitűnő regény- és drámaírókat a hírneves francia: Ohnet György váltja fel. Egy olasz regény Salvatore Farina tollából szintén birtokunkban van. Hogy nagy áldozatoktól sem tennünk vissza e rovat érdekében, megmutattuk azzal, hogy tavaly megszereztük és közöltük Stanley legújabb művét afrikai expedíciójáról. Angol regényeink, a melyekből évenként kettőt hármat szoktunk közölni, kitűnő kedveltséget élveznek.

A mi e lapok többi tartalmát, u. m. a közgazdaságot, újdonságokat, az értesüléseket, helyi, vidéki- és külföldi tudósításokat illeti: mindez régóta ugy el van látva a Budapesti Hirlapban, mint bármely elsőrendű európai lapban. Dolgozó társainkat méltán nevezhetjük kipróbált és lelkes gárdának, a mely becsvágyát helyezi lapja korrekt és kitűnő kiszolgálásába. Minden jelentékenyebb magyar városban van tudósítónk, Beesben egész kis fiókszerkesztőség szolgál ki bennünket telegráf és telefon ujján; az európai nagy városokban saját tudósítóink óvják közönségünk érdekeit és mindenüvé a haza hátaim belül és kívül bárhol valami rendkívüli dolog készül vagy ha csak véletlenül megesis: külön kiküldött tudósítóink ott vannak vagy ott teremnek, mint a magyar olvasóközönség érdekeinek katonái.

A Budapesti Hirlap iránya az elmúlt decennium alatt kialakotta képességei tűzpróbáját. Ebben a változatlan irányban fogja ezentul is teljesíteni feladatát és kiszolgálni olvasóit.

Julius 1-én fogjuk megkezdni Ohnet György A gyűlölség alobja című új regényének a közlését, mely a Budapesti Hirlap kizárólagos tulajdona.

Az előfizetés feltételei helyben házhoz hordva, vidéken postával: Egész évre 14 frt. félévre 7 frt. negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. A fővárosi nyaralókban lapunk korá reggel kézbesítettök, az egész fűrdő-éved alatt pedig előfizetőink kívánására a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet. Az előfizetések vidékről legolcsóbban postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt.

Advertisement for CSIK JÓZSEF, featuring various medals and awards from different cities and years, such as Bécs, 1873; Budapest, 1885; Eszék, 1889; London, 1875; and others. The text describes the quality and variety of their products, including portland-cement and mészgyár.

Advertisement for SCHLICK-féle, featuring a large illustration of a steam engine and text describing their products, including portable steam engines and various agricultural machinery. The text mentions 'Schlick-féle szabadalm. „HALADÁS“ sorbavetőgépeit' and provides contact information for their factory and office.